

komster, skal — for at være gyldige — godkendes af Indenrigsministeren efter Indstilling af Sygekasseinspektøren. Saafremt saadan Godkendelse ikke meddeles, er vedkommende Sygekasser ikke berettigede til at yde Lægehjælp eller Tandlægehjælp, men skal efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse enten yde en passende Forøgelse af Kassens øvrige Ydelser eller refundere Medlemmerne en nærmere fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele, af Medlemmernes Udgifter til Lægehjælp eller Tandlægehjælp. Det samme gælder, saafremt Overenskomst om Ydelse af Lægehjælp eller Tandlægehjælp ikke foreligger, dog at Indenrigsministeren — efter indhentet Erklæring fra det i § 28 omhandlede Voldgiftsraad — kan paalægge vedkommende Sygekasse at yde Lægehjælp.

Naar en Sygekasses Udgifter til Sygehusbehandling ikke staar i passende Forhold til Kassens økonomiske Stilling, kan Indenrigsministeren efter Indstilling fra Sygekassenævnet midlertidig, dog kun for et Tidsrum af indtil 1 Aar ad Gangen, helt eller delvis fritage Kassen for at yde saadan Hjælp mod en passende Forøgelse af Kassens øvrige Ydelser eller mod at refundere Medlemmet en af Indenrigsministeren fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele af Medlemmets Udgifter til Sygehusbehandling“.

§ 12.

I § 22 i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 affattes Punkt 2 saaledes: „at under Ophold paa Sygehus Pengehjælpen nedsættes;“. Som nyt Punkt 4 indsættes: „at Medlemmernes Ydelser sættes højere for Medlemmer, der ved Optagelsen har overskredet en i Kassens Vedtægt fastsat Aldersgrænse;“. De nuværende Punkter 4—8 ændres til: „5—9“. Som nyt Punkt 10 indsættes: „10. at Kassen yder Tandpleje efter nærmere af Indenrigsministeriet fastsatte Regler;“; som nyt Punkt 11 indsættes: „11. at Kassen yder Hjemmesygepleje efter de af Indenrigsministeriet fastsatte Regler;“, og som nyt Punkt 12 indsættes: „12. at Kassen betaler for Medlemmers Ophold paa de af Indenrigsministeriet til dette Brug godkendte Rekonvalescenthjem“. Til Paragraffens sidste Stykke føjes følgende: „Indenrigsministeriet fastsætter, hvad der i denne Forbindelse kan henregnes til Medicin“.

§ 13.

§ 24 i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 ændres til at lyde saaledes:

„Retten til af en anerkendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen, og det maa da enten overgaa til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret) efter Reglerne i § 8, 1ste Stykke, eller udtræde af Kassen.

Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af en Sygekasse saaledes er ophørt, har opbrugt den ham i Henhold til § 63 i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen tilkommende Understøttelse og ved Lægeattest godtgør, at han er arbejdsfør, kan han atter faa nydende Medlemsret i Kassen — eventuelt med indskrænket Pengehjælp, jfr. § 19, Punkt 2, 2det Stykke: Sygekassens Bestyrelse kan af Kommunalbestyrelsen bemyndiges til at udbetale Sygekassemedlemmer den dem efter fornævnte § 63 tilkommende Hjælp.

Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af en Sygekasse er ophørt i Henhold til